

Ringmärkningen vid Falsterbo Fågelstation 2011

Ringing at Falsterbo Bird Observatory 2011

Meddelande nr. 268 från Falsterbo Fågelstation

Lennart Karlsson

Ringmärkningen vid Falsterbo Fågelstation bedrevs enligt standardiserade metoder för 32:a året i rad med huvudinriktning på långsiktig populationsövervakning. Totalt ringmärktes 15 744 fåglar av 110 arter under 2011, vilket är den fjärde lägsta årssumman sedan den standardiserade fångstens start 1980. Frånvaron av invasionsarter och en effekt av hög vinterdödlighet hos många europaflyttare antas ligga bakom de låga siffrorna. Antalet tropikflyttare var däremot relativt högt och de minskande trenderna hos dessa arter vänder nu alltmer uppåt.

Tre nya märkarter, gråhäger, skogsduva och bändelkorsnäbb tillkom under året, vilket betyder att det totala antalet arter som ringmärkts vid stationen nu är uppe i 195 (+ 2 hybrider).

I rapporten ges en sammanfattning av året som gått, en redovisning av långsiktiga beståndsförändringar samt en översiktlig kommentar till de återfynd som inkommit.

INLEDNING

Ringmärkningen i Sverige firade sitt 100-årsjubileum 2011. Metoden är alltså faktiskt väldigt gammal och det kan verka förvånande att den fortfarande används. Till en del beror det säkert på att det är en billig metod. Ringmärkare är oftast entusiaster, som utför sitt arbete av intresse för fåglar mer än för pengar. Insatsen dessa personer har gjort för fågelforskningen är gigantisk.

Likaså har fågelstationerna, däribland Falsterbo, också under många år bedrivit sin verksamhet med ytterst små ekonomiska resurser och ändå har de överlevt i decennier. Först på senare år har en ekonomisk stabilisering inträtt, tack vare att de data som insamlas vid fågelstationerna är av samhällsintresse, eftersom man kan använda uppgifterna t.ex. inom miljöövervakningen.

Därmed har inriktningen i fångstarbetet också ändrats. Från att ha varit inställt på att fånga så mycket som möjligt för att få så många återfynd som möjligt, är uppgiften för många fågelstationer nu att fånga på så likartat sätt som möjligt för att kunna jämföra fångstsiffrorna. Detta ställer betydligt högre krav på kontinuitet och, därmed faktiskt också, ekonomiska resurser.

Kanske är detta ringmärkningens överlevnad som metod? Nya tekniska uppfinningar gör att vi numera på snabbare sätt än via återfynd kan finna ut flyttningsvägar och övervintringsområden, som i samanalys med återfynden kan visa många spännande resultat.

Vid Falsterbo Fågelstation använder vi både den standardiserade fångsten och de nya tekniska hjälpmedlen för att fortsatt bidra till fågelforskningen.

METODIK

Standardiserad ringmärkning genomfördes 2011 för trettioandra året i rad. Verksamheten är fördelad på tre säsonger: en vårsäsong (21 mars–10 juni) och en höstsäsong (21 juli–10 november) med fångst i trädgården som om-

ger Falsterbo fyr ("Fyren") samt en höstsäsong (21 juli–30 september) med fångst i Flommen, dvs. vassbältet en knapp kilometer norr om Fyren. Fångst bedrivs dagligen men vid väderlägen eller andra faror, som kan äventyra fåglarnas välbefinnande, anpassas eller inställes verksamheten. Den dagliga fångsttiden räknas alltid från gryningen och är minst fyra timmar under våren och minst sex timmar under hösten. Samtliga fåglar inom det standardiserade programmet fångas med slöjnät, max 20 på respektive fångstplats. Inga mp3-spelare eller andra artificiella lockmetoder får användas.

Siffrorna från den standardiserade ringmärkningen är direkt jämförbara med publicerade värden i tidigare årsrapporter. Endast data fr.o.m. 1980 behandlas om inte annat anges. I jämförelser mellan fångstsiffror från olika år avser uttrycken "medeltal", "normalt" etc. 30-årsmedeltalet 1980–2009, vilket används som generellt riktvärde och som grund (index=100) vid trendberäkning. Eventuella klockslag anges alltid i svensk normaltid (UTC+1 timme). Väderuppgifter har hämtats från SMHI:s tidskrift "Väder och Vatten".

För statistiska test av trender har Spearmans rangkorrelationstest använts. Detta test visar kontinuiteten hos en trend men tar ingen hänsyn till den kvantitativa förändringen. Hög signifikans betyder alltså inte nödvändigtvis att arten ökat eller minskat mycket kraftigt, utan att det skett mycket kontinuerligt. Arter som minskat eller ökat på ett väldigt oregelbundet sätt har således ofta icke-signifikanta trender. För att visa antalsförändringar har vi jämfört medelvärdena för 1980–89, 1990–99 resp. 2000–2010 och testat skillnaderna med ett tvåsidigt t-test för olika varianser.

FYREN 21 MARS - 10 JUNI

Säsongen startade i relativt vårlikt väder och trots att mars inleddes med rejäl vinter, hamnade medeltemperaturen strax över den normala.

Gransångaren uppvisade återigen en hög vårsumma och inte mindre än 171 ringmärktes. Foto: P-G Bentz / Sturnus.se.

TABELL 1A Några anmärkningsvärt höga eller låga säsongssummor för vårsäsongen 2011 (Fyren 21 mars–10 juni). Index = procent av riktvärdet (medelvärdet 1980–2009). Se även Appendix.

Some species showing remarkably high or low seasonal totals during the spring of 2011 (Lighthouse Garden 21 March-10 June). Index = percentage of the reference number (average 1980–2009). See also Appendix.

Höga säsongssummor / High seasonal totals	2011	1980–2009	Index
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	123	100	123
Härmsångare Hippolais icterina	47	32	147
Svarthätta Sylvia atricapilla	140	55	255
Gransångare Phylloscopus collybita	171	64	267
Låga säsongssummor / Low seasonal totals			
Gärdsmyg Troglodytes troglodytes	55	75	73
Järnsparv <i>Prunella modularis</i>	117	157	75
Näktergal <i>Luscinia luscinia</i>	5	14	36
Rörsångare Acrocephalus scirpaceus	16	25	64
Trädgårdssångare Sylvia borin	30	55	55
Kungsfågel <i>Regulus regulus</i>	29	192	15
Grå flugsnappare Muscicapa striata	9	19	47
Svartvit flugsnappare Ficedula hypoleuca	18	37	49
Törnskata <i>Lanius collurio</i>	6	18	33

TABELL 1B
Dags- och säsongssummor vid Fyren vårsäsongen 2011 (21 mars–10 juni), som är bland de tio högsta för resp. art.

Daily and seasonal totals ranking within all-time top-10 at the Lighthouse during spring 2011 (21 March-10 June).

Art / Species	Dagssummor <i>Daily totals</i>		Säsongssummo Seasonal totals	
	n	Rank	n	Rank
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	33	9	123	8
Härmsångare Sylvia communis	-	-	47	6
Svarthätta Sylvia atricapilla	19	5	140	1
Gransångare Phylloscopus collybita	19	9	171	2

Månaden blev nederbördsfattig men i gengäld ganska solrik, 126 timmar är en hög siffra vid Falsterbo i mars. Även april blev torr och solig (231 timmar). Under sista hälften av månaden bredde varm luft ut sig över Europa och ett högtryck bildades, vilket gjorde att grönskan exploderade och våren blev till (meteorologisk) sommar på en dryg vecka. Maj blev lite varmare och lite blötare än normalt, vilket var välbehövligt eftersom både mars och april var ovanligt torra. Månaden avslutades med varmt sommarväder, vid Falsterbo blev det dock bara +22 som mest pga. havets avkylning. Denna vädertyp fortsatte under början av juni.

Vårens standardiserade fångst gav en totalsumma på 3 678 fåglar av 53 arter, vilket är 97 % av

långtidsmedelvärdet 1980–2009 (3 809). Det betyder 15:e plats i serien men den tredje högsta under 2000-talet. Talrikaste arter var som alltid lövsångare (1 204) och rödhake (1 073), vilket är strax över resp. strax under medelvärdena och 62 % av den totala säsongssumman. Ytterligare sex arter (järnsparv, rödstjärt, ärtsångare, svarthätta, gransångare och bofink) ringmärktes i tresiffrigt antal, alla dock under 200 (se Appendix).

Den stränga vintern satte sina spår: Europaflyttarna gärdsmyg, järnsparv och kungsfågel var klart fåtaligare än normalt (Tabell 1A). Kungsfågelsiffran (29) är den näst lägsta inom den standardiserade fångstens 32 vårar. Gransångaren uppvisade åter en mycket hög säsongssumma (171, den näst högsta i serien). Arten övervint-

TABELL 1C
Ovanliga ringmärkningsarter vid Fyren våren 2011 (21 mars–10 juni), antalet märkta inom samma säsong 1980–2011 samt det totala antalet märkta vid Falsterbo 1947–2011.

Rarely ringed species at the Lighthouse in spring 2011 (21 March–10 June). Additionally, number ringed within the same season 1980–2011 and total number ringed at Falsterbo 1947–2011 are shown.

Art / Species	n	Datum / Date	n 1980–2011	n 1947–2011
Gräsand Anas platyrhyncos	3	20, 21, 23 apr	14	616
Hornuggla Asio otus	2	21 mar, 26 apr	13	336
Ringtrast Turdus torquatus	1	19 maj	16	38
Brandkr. kungsf. Regulus ignicapilla	4	3, 16, 29 apr, 10 maj	109	192
Mindre flugsnappare Ficedula parva	3	29, 31 maj, 3 juni	76	390
Nötskrika Garrulus glandarius	1	27 apr	5	2 827
Gulhämpling Serinus serinus	1	16 apr	13	27
Rosenfink Carpodacus erythrinus	1	31 maj	59	108

TABELL 2
Ankomst (% per 10-dagarsperiod + mediandatum, MD) för fyra arter i den "tidiga" vågen (kring 1 maj) samt fyra arter i den "senare" vågen (efter 15 maj) av tropikflyttare vid Falsterbo våren 2011, jämförda med medelvärden 1980–2010.

Arrival dates (% per 10-day period + median date, MD) in four species of long-distance migrants arriving in the "early" (around 1 May) wave and four species arriving in the "later" (after 15 May) wave of long-distance migrants during spring 2011, compared to averages 1980–2010.

TIDIGA / EARLY	Period	N	apr II	apr III	maj l	maj II	maj III	jun l	MD
Rödstjärt	2011 1980–2010	123 3229	5 -	25 5	58 27	11 41	1 22	1 5	4 maj 14 maj
Svarthätta	2011 1980–2010	140 1707	4 2	49 19	34 23	6 24	2 23	5 9	30 apr 13 maj
Lövsångare	2011 1980–2010	1251 37533	3 -	41 14	36 30	15 42	3 13	2	4 maj 12 maj
Sv-v flugsnappare	2011 1980–2010	18 1160	-	33 8	50 36	17 41	- 13	2	5 maj 11 maj
SENA / LATE	Period	N	apr II	apr III	maj l	maj II	maj III	jun l	MD
SENA / LATE Näktergal	Period 2011 1980–2010	N 5 437	apr II - -	apr III - -	maj l - 21	maj II 40 53	maj III 60 22	jun I - 3	MD 21 maj 17 maj
	2011	5	apr II - - - -	apr III	-	40	60	-	21 maj
Näktergal	2011 1980–2010 2011	5 437 8	apr II - - - -	apr III - - - - -	-	40 53	60 22 13	3	21 maj 17 maj 7 jun

rar längre söderut än gärdsmyg och kungsfågel.

Flera arter av tropikflyttare uppträdde också relativt talrikt. Rödstjärt, härmsångare, ärtsångare, törnsångare, svarthätta och lövsångare fångades i höga antal för 2000-talet. Rödstjärt, härmsångare och svarthätta låg även klart över långtidsmedelvärdet och för den sistnämnda noterades t.o.m. nytt säsongsrekord (Tabell 1B). Däremot var t.ex. näktergal, trädgårdssångare, grå och svartvit flugsnappare fåtaliga. Busk- och stenskvätta saknades helt i fångsten.

Ovanligare ringmärkningsarter under säsongen, antalet märkta inom samma säsong 1980–2011 och totalt under alla år, visas i Tabell 1C.

Den fågelrikaste perioden inföll mellan

22 april och 12 maj då sju dagar med tresiffriga dagssummor inträffade, alla med lövsångaren som den talrikaste arten. Totalt under säsongens 82 dagar förekom tolv med tresiffriga dagssummor, alla före 12 maj. Den högsta summan, 329 ex (lövsångare 239, rödhake 39, gransångare 19, totalt 15 arter), uppnåddes 27 april.

Den försommarlika perioden kring månadsskiftet april-maj medförde ett starkt inflöde av flyttfåglar. Det innebar bl.a. att den första vågen av tropikflyttare med arter som rödstjärt, svarthätta, lövsångare och svartvit flugsnappare anlände tidigare än normalt (Tabell 2).

Några tropikflyttare t.ex. näktergal, kärrsångare, grå flugsnappare och törnskata anlände

Näktergalen var försenad och efterlystes i massmedia. Foto: P-G Bentz / Sturnus.se.

däremot betydligt senare än normalt. Den sena ankomsten hos dessa arter uppmärksammades t.o.m. i media med rubriker som "Var är näktergalarna?".

Förklaringen hittades på ett lite oväntat sätt: Tre av de fyra arterna (inte grå flugsnappare) befinner sig i eller flyttar genom Östafrika under vinterhalvåret. Under vårflyttningen stannar de i norra Kenya och södra Etiopien för att äta sig feta innan de ger sig iväg över ökenområdena. Genom studier av ljusloggförsedda törnskator (Søgaard Jørgensen m.fl. 2012) vet man, att våren 2011 fördröjdes fåglarna, eftersom de behövde mycket längre tid än normalt för att bli tillräckligt feta. Orsaken var den utbredda torkan, vilken som bekant orsakade enorm födobrist i dessa områden för såväl människor som fåglar.

FYREN 21 JULI - 10 NOVEMBER

Juli blev osedvanligt blöt. Det regnade ofta och mycket. Månadsnederbörden slutade på 175 mm för Falsterbos del. Det är ungefär 3,5 gånger den normala mängden (52 mm) och då ska man komma ihåg att juli och augusti är de nederbördsrikaste månaderna vid Falsterbo. Medeltemperaturen höll sig kring den normala men inte en enda högsommardag (över +25) noterades.

Den blöta sommaren fortsatte in i augusti 2011 och stora feta rubriker berättade att "Falsterbo satte Skånes regnrekord". Då menades den totala regnmängden under sommaren (juni–aug) som kom att sluta på 373 mm. Omskrivet betyder det att en areal som fyrträdgården (1 ha) mottog 3 730 ton vatten. Undra på att det blev blött!

I september blev det något torrare med bara strax över normal nederbörd och medeltemperatur en grad över den normala. Lite remarkabelt uppnåddes månadens högsta temperatur (+20,1) den 30:e, dvs. det var också den enda dag som temperaturen nådde över 20-gradersstrecket. Flera perioder med blåsigt väder förekom också, vilka framför allt påverkade fångsten i Flommen.

Oktober präglades också av perioder med blåsigt väder, men regnvädren var relativt få och svaga. I slutet av månaden strömmade mild luft söderifrån in över Skåne med utbredd tät dimma som följd. Det milda, fuktiga och blåsiga vädret fortsatte sedan faktiskt året ut med några få dagars undantag.

Totalt ringmärktes 7 620 fåglar av 58 arter inom den standardiserade fångsten vid Fyren under höstsäsongen. Det är den tredje lägsta säsongssumman och bara drygt hälften av 30-årsmedelvärdet (14 424). De talrikaste arterna var rödhake (1 546), lövsångare (1 527), blåmes (846), kungsfågel (376) och gärdsmyg (367), dvs. tre reguljära europaflyttare, en tropikflyttare och en invasionsart.

I Tabell 3A redovisas en rad arter, fångade i rimliga antal för jämförelse, som i nämnvärd grad (ca ± 25 %) avviker från långtidsmedelvärdet för höstsäsongen. Den låga säsongssumman framstår än mer tydligt genom att fyra av de fem talrikaste arterna under säsongen samtidigt finns i avdelningen "Låga säsongssummor" i Tabell 3A.

Precis som i fjol verkade de flesta arterna av tropikflyttare ha haft en lyckad häckningssäsong och sju av elva arter under "Höga säsongssummor" i Tabell 3A är tropikflyttare. Alla sju plus svarthätta återkommer dessutom i Tabell 3B, vilket ytterligare stärker antagandet om en lyck-

TABELL 3A

Anmärkningsvärt höga eller låga säsongssummor för höstsäsongen 2011 (Fyren 21 juli–
10 november) Index = procent av riktvärdet (medelvärdet 1980–2009). Se även Appendix.

Some species showing remarkably high or low seasonal totals at the Lighthouse during autumn 2011 (21 July–10 November). Index = percentage of the reference number (average 1980–2009). See also Appendix.

Höga säsongssummor / High seasonal totals	2011	1980-2009	Index
Sparvhök Accipiter nisus	51	30	170
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	254	182	140
Koltrast Turdus merula	64	47	146
Taltrast Turdus philomelos	308	251	123
Härmsångare <i>Hippolais icterina</i>	63	40	148
Ärtsångare Sylvia curruca	92	75	123
Törnsångare Sylvia communis	92	40	230
Grönsångare Phylloscopus sibilatrix	45	21	214
Gransångare Phylloscopus collybita	331	154	215
Lövsångare Phylloscopus trochilus	1527	1111	127
Grå flugsnappare Muscicapa striata	97	62	156
Låga säsongssummor / Low seasonal totals			
Trädpiplärka Anthus trivialis	76	125	61
Gärdsmyg Troglodytes troglodytes	367	663	55
Järnsparv <i>Prunella modulari</i> s	176	237	74
Rödhake Erithacus rubecula	1546	2435	63
Kungsfågel Regulus regulus	376	2418	16
Blåmes Parus caeruleus	846	3987	21
Talgoxe Parus major	188	571	33
Trädkrypare Certhia familiaris	7	26	27
Bofink <i>Fringilla coelebs</i>	89	201	44
Bergfink Fringilla montifringilla	12	50	24
Grönfink Charduelis chloris	60	91	66
Grönsiska Charduelis spinus	74	590	13
Gulsparv Emberiza citrinella	13	42	31
Sävsparv Emberiza schoeniclus	4	24	17

TABELL 3B

Dags- och säsongssummor vid Fyren höstsäsongen 2011 (21 juli–10 november), som är bland de tio högsta för resp. art. I det fall då flera summor finns bland de tio har den högsta valts.

Daily and seasonal totals ranking within all-time top-10 at the Lighthouse during autumn 2011 (21 July-10 November).

Art / Species	Dagssummor Daily totals		•	gssummor onal totals
	n	Rank	n	Rank
Sparvhök Accipiter nisus	5	6	52	4
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	-	-	254	5
Koltrast Turdus merula	-	-	64	8
Taltrast Turdus philomelus	68	6	327	8
Härmsångare Hippolais icterina	9	9	63	3
Ärtsångare Sylvia curruca	-	-	92	7
Törnsångare Sylvia communis	11	4	92	1
Svarthätta Sylvia atricapilla	-	-	129	9
Grönsångare Phylloscopus sibilatrix	8	9	45	1
Gransångare Phylloscopus collybita	80	1	331	3
	68	2		
Lövsångare Phylloscopus trochilus	-	-	1527	7
Grå flugsnappare Muscicapa striata	22	5	97	6

ad häckningssäsong. Antalet rödstjärtar (254) är t.ex. det femte högsta i standardserien, endast överträffat av de fyra första åren på 1980-talet. För törnsångare blev det ny högstanotering med 92 märkta. Siffran för lövsångare (1 527) är den högsta sedan 1988 och den sjunde högsta i serien. Grå flugsnappare (97) har inte fångats i högre antal sedan 1994, då det också blev 97, och därutöver inte sedan 1983.

Bland europaflyttare (=kort- och medeldistansflyttare) hittar vi fyra arter med höga säsongssummor: sparvhök, koltrast, taltrast och gransångare. Sparvhöken var mycket talrik och över 38 000 utsträckande fåglar räknades vid Nabben (ny högstanotering). Gransångaren ringmärktes åter i högt antal, bl.a. överträffades tidigare dagsrekord två gånger (Tabell 3B) och säsongssumman blev den tredje högsta i serien. Gransångaren torde vara en av de snabbast ökande småfågelarterna i Sverige för närvarande.

Under rubriken "Låga summor" i Tabell 3A finner vi nästan uteslutande europaflyttare och partiella flyttare (undantag: trädpiplärka). För

insektsätare som t.ex. gärdsmyg, rödhake och kungsfågel finns ett sedan länge känt samband mellan stränga vintrar och antalet ringmärkta fåglar påföljande höst. Särskilt kungsfågelpopulationen kan under stränga vintrar minska med upp till 90 % (Hildén 1982). Hösten 2011 ringmärktes endast 376 kungsfåglar, motsvarande 16% av medelvärdet. I den svenska vinterfågeltaxeringen har kungsfågeln en signifikant negativ långtidstrend, vilket kanske kan tyckas förvånande med de generellt sett mildare vintrarna (Lindström m.fl. 2011). Men det framgår också att kalla vintrar orsakar brant nedgång.

Flera arter av fröätare (mesar, finkar och sparvar) uppvisade också låga säsongssummor. En orsak till detta var riklig frötillgång i de sydsvenska skogarna. Detta i kombination med en mild höst medförde att fåglarna dröjde sig kvar i inlandet.

En annan faktor som också påverkar fångstsiffrorna är alltså vädret, såväl under häckningssom under flyttningstiden. Den kalla vintern och den blåsiga hösten har nog haft större inverkan än den regniga sommaren, dvs. hög vinter-

Hösten 2011 ringmärktes endast 376 kungsfåglar. Foto: P-G Bentz / Sturnus.se.

dödlighet och besvärliga fångstförutsättningar har betytt mer än häckningsresultaten som vi f.ö. bedömt som tämligen goda på grundval av de höga antalen av tropikflyttare. Enligt det svenska CES-projektet, som fokuserar på ringmärkning av häckande fåglar och deras reproduktion, var 2011 ett bra häckningsår (Wenninger m.fl. 2011).

Som en följd av den begränsade fågeltillgången under hösten blev det inte heller några fyrsiffriga dagssummor. De tre högsta dagssummorna blev i stället 640 ex 1 oktober (rödhake 394, gransångare 80, taltrast 68, totalt 16 arter), 559 ex 13 oktober (blåmes 392, rödhake 56, totalt 18 arter) och 404 ex 9 oktober (rödhake 113, blåmes 83, totalt 24 arter). Därutöver fö-

TABELL 3C Ovanliga ringmärkningsarter vid Fyren hösten 2011 (21 juli–10 november), antalet märkta inom samma säsong 1980–2011 samt det totala antalet märkta vid Falsterbo 1947–2011.

Rarely ringed species at the Lighthouse in autumn 2011 (21 July–10 November). Additionally, number ringed within the same season 1980–2011 and total number ringed at Falsterbo 1947–2011 are shown.

Art / Species	n	Datum / Date	n 1980–2011	n 1947–2011
Gök Cuculus canorus	1	21 aug	23	63
Pärluggla Aegolius funereus	2	1, 9 okt	6	738
Nattskärra Caprimulgus europaeus	1	23 aug	3	9
Dubbeltrast Turdus viscivorus	1	14 okt	16	39
Höksångare Sylvia nisoria	1	21 aug	15	57
Kungsfågelsångare Phylloscopus proregulus	1	16 okt	19	20
Taigasångare Phylloscopus inornatus	1	9 nov	22	29
Gulhämpling Serinus serinus	2	9,14 okt	12	27

En av två gulhämplingar som ringmärktes under hösten. Fyren 14 oktober. Foto: Andreas Wernersson.

rekom ytterligare 19 dagar med tresiffriga dagssummor, varav 14 inte nådde över 200 ex.

Ovanligare ringmärkningsarter under säsongen, antalet märkta inom samma säsong 1980–2011 och totalt under alla år, visas i Tabell 3C. Göken var den första sedan 2007 och är alltså långt ifrån årlig i fångsten numera. Taigasångaren, som ringmärktes 9 november, är det senaste fyndet någonsin vid Falsterbo (mediandatum är 5 okt). Alla gulhämplingar utom två har märkts inom standardprogrammet. De tolv som märkts under hösten är alla från 1994 och framåt. Alla tolv har dessutom varit ungfåglar, kanske från häckningar i Skåne? Artens uppträdande är dock väldigt oregelbundet. Ang. ugglor - se "Övrig fångst" nedan.

FLOMMEN 21 JULI – 30 SEPTEMBER

Betr. vädret – se föregående avsnitt. Det kan dock tilläggas att blåsigt väder är besvärligare vid Flommen än vid Fyren. Vassen läar inte lika bra, särskilt inte under dåliga växtår och 2011

var ett sådant år.

Med detta i beaktande ska årets 3 816 märkta fåglar av 43 arter måhända betraktas som en hygglig summa, då den utgör 90 % av medelvärdet (4 258). De talrikaste arterna var rörsångare (1 660), sävsångare (781) och lövsångare (583). Bara ytterligare en art därutöver fångades i tresiffrigt antal (sävsparv 182).

Ovanligt talrika i förhållande till medelvärdet var gulärla, sävsångare och gransångare (Tabell 4A). Intressant var, att gulärlor fångades redan på säsongens första dagar, alltså ett par veckor innan sträcket sätter igång. Det var med stor säkerhet lokala ungfåglar, eftersom de knappt hade börjat sin kroppsfjäderruggning. Under årets häckfågelinventeringar hittades flera par häckande gulärla på Falsterbonäset, vilket är ovanligt. Uppenbarligen har åtminstone några lyckats med häckningen.

Sävsångaren var relativt medelvärdet den talrikaste *Acrocephalus*-arten, medan kärr- och rörsångare hamnade en bit under. Liksom vid

TABELL 4A Anmärkningsvärt höga eller låga säsongssummor vid Flommen (21 juli–30 september). Index = procent av riktvärdet (medelvärdet 1980–2009). Se även Appendix.

Some species showing remarkably high or low seasonal totals at Flommen in autumn 2011 (Flommen 21 July–30 September). Index = percentage of the reference number (average 1980–2009). See also Appendix.

Höga säsongssummor / High seasonal totals	2011	1980–2009	Index
Gulärla Motacilla flava	78	48	163
Sävsångare Acrocephalus schoenobaenus	781	588	133
Gransångare <i>Phylloscopus collybita</i> *	70	14	500
Låga säsongssummor / Low seasonal totals			
Backsvala Riparia riparia	15	43	35
Ladusvala Hirundo rustica	68	140	49
Gärdsmyg Troglodytes troglodytes *	10	40	25
Järnsparv <i>Prunella modularis</i> *	35	54	65
Rödhake Erithacus rubecula *	37	75	49
Törnsångare Sylvia communis	22	34	65
Pungmes Remiz pendulinus *	10	18	56
Blåmes Parus caeruleus *	14	80	18
Grönsiska Carduelis spinus *	26	57	46

^{*} Flyttningstiden täcks inte av fångstsäsongen vid Flommen.

Fyren uppvisade gransångaren en mycket hög siffra och noterades för såväl näst högsta dagssom säsongsumma (Tabell 4B).

Egentligen skulle man också kunna inkludera lövsångaren bland "talrikare än normalt". Antalet ringmärkta lövsångare (583) är visserligen under medelvärdet men det är också det tredje högsta sedan 1989 och dagssumman 21 augusti 2011 (224) är den sjätte högsta vid Flommen i hela serien.

Bland arter som fångades i väsentligt lägre antal än normalt (Tabell 4A) hittar vi de båda svalarterna back- och ladusvala. Som en väsentlig orsak till detta kan vi nog ange den blåsiga hösten, som gör dessa svårfångade arter ännu mer svårfångade. Bland övriga arter som var fåtaliga känns flera igen från Fyren (t.ex. gärdsmyg, rödhake, blåmes och grönsiska). Dessa arters flyttningstid täcks inte av Flommensäsongen och förskjutningar i sträckets tidtabell kan därför också påverka fångstsiffrorna. Detsamma gäller pungmesen, som vissa år uppträder redan

i juli, andra år först i september (och senare). Årets tio ringmärkta pungmesar togs alla i senare hälften av september.

Den 21 augusti uppnåddes också den högsta totala dagssumman under säsongen med 359 ex (lövsångare 224, rörsångare 65, sävsångare 36, totalt 15 arter). Totalt förekom 13 dagar med tresiffriga dagssummor och sju av dessa inföll i perioden 13–22 augusti.

Ovanligare ringmärkningsarter under säsongen, antalet märkta inom samma säsong 1980–2011 och totalt under alla år, visas i Tabell 4C. Här hittar vi bl.a. en ny märkart för stationen, gråhäger, som på något underligt vis fastnat med näbben i ett nät. Utanför tabellen men väl värd att nämnas är en gulärla som uppvisade drag av den brittiska rasen *flavissima*, någon säker bestämning kunde dock inte göras.

ÖVRIG RINGMÄRKNING

Utöver den standardiserade verksamheten genomfördes ringmärkning av arter som ingår i

TABELL 4B
Dags- och säsongssummor vid Flommen höstsäsongen 2011 (21 juli–30 september) som är bland de tio högsta för resp. art.

Daily and seasonal totals ranking within all-time top-10 at Flommen in autumn 2011 (Flommen 21-July-30 September).

Art / Species	Dagssummor <i>Daily totals</i>		Säsongssumm Seasonal total	
	n	Rank	n	Rank
Gulärla Motacilla flava	-	-	78	3
Buskskvätta Saxicola rubetra	-	-	54	8
Sävsångare Acrocephalus schoenobaenus	-	-	781	8
Kärrsångare Acrocephalus palustris	14	9	-	-
Lövsångare Acrocephalus scripaceus	224	6	-	-
Gransångare Phylloscopus collybita *	21	2	70	2

^{*} Flyttningstiden täcks inte av fångstsäsongen vid Flommen.

speciella forskningsprojekt, vissa invasionsarter (t.ex. ugglor), arter (främst icke-tättingar) som normalt inte ringmärks i större antal vid Falsterbo samt boungar.

I takt med den pågående klimatförändringen förväntas kontinentala arter invandra till Skandinavien. Det finns redan flera exempel som gransångare, brandkronad kungsfågel och gulhämpling. Två andra arter som kan tänkas berika den sydsvenska faunan är vitstjärnig blåhake och svarthakad buskskvätta. Båda arterna ringmärktes vid Falsterbo 2011. Den vitstjärniga blåhaken, som ringmärktes vid Nabben 3 maj, var det första fyndet på Falsterbonäset. Denna

underart har blivit allt vanligare i Danmark, främst i sydvästra Jylland, men 2011 konstaterades för första gången en häckning på Själland (DOFs nyhetsbrev 2011-08-17).

Svarthakad buskskvätta har påträffats allt oftare i Sydsverige och även etablerat sig som häckfågel under 2000-talet, inte minst i Skåne (SkOF 2011). Den har häckat på Falsterbonäset 2006 1 par, 2007 2 par, 2008 1 par med två kullar samt 2011 1 par. På initiativ av Magnus Hellström och Peter Sieurin har därför ett projekt med färgmärkning av stationära svarthakade buskskvättor i sydöstra Sverige startats. Syftet är bl.a. att följa den förväntade etableringen av arten i

TABELL 4C
Ovanliga ringmärkningsarter vid Flommen hösten 2011 (21 juli–30 september), antalet märkta inom samma säsong 1980–2011 samt det totala antalet märkta vid Falsterbo 1947–2011.

Rarely ringed species at Flommen in autumn 2011 (21 July–30 September). Additionally, number ringed within the same season 1980–2011 and total number ringed at Falsterbo 1947–2011 are shown.

Art / Species	n	Datum / Date	n 1980–2011	n 1947–2011
Gråhäger Ardea cinerea	1	1 aug	1	1
Vattenrall Rallus aquaticus	2	3, 30 sept	43	246
Dvärgbeckasin Lymnocryptes minimus	1	18 sept	9	19
Forsärla <i>Motacilla cinerea</i>	1	28 juli	7	24
Blåhake <i>Luscinia svecica</i>	3	10, 12, 30 sept	47	188
Trastsångare Acrocephalus arundinaceus	3	14, 21, 22 aug	53	55

En av åtta ringmärkta svarthakade busksvättor. Skanörs Ljung 30 maj. Foto: Andreas Wernersson.

landet samt att få data om häckningsframgång, fenologi, åldersfördelning, ruggning m.m.

Under våren 2011 fanns upp till fem svarthakade buskskvättor på Skanörs Ljung, men eftersom det bara fanns en hona blev det också bara en häckning. Fyra av de fem vuxna fåglarna ringmärktes och därtill togs fyra nyutflugna ungar 12 juni. Samtliga färgmärktes och om du ser en svarthakad buskskvätta med gul färgring ovan aluminiumringen, så är den märkt vid Falsterbo.

Tidigare i denna rapport har vi konstaterat att invasionsarterna var både få och fåtaliga. Ett undantag utgjorde ugglorna, främst pärluggla, som åter var i rörelse bara tre år efter den förra invasionen (Karlsson 2009). Det började bra och 50 pärlugglor märktes fram till mitten av oktober men därefter var det i princip stopp. Mycket berodde detta på molnigt, blåsigt eller dimmigt väder. Totalt gjordes fångstförsök under elva nätter på hela hösten (det sista 15 no-

vember) jämfört med 25 nätter 2008. Slutsumman blev 55 pärlugglor (varav 39 1k, 15 2k och 1 äldre). Dessutom kontrollerades två ex med norska ringar.

Till skillnad mot 2008 var det även sträckrörelser hos sparvugglan hösten 2011. Tre fåglar ringmärktes och en främmande kontroll gjordes. Ytterligare tre ugglearter fångades: kattuggla 1, hornuggla 13 plus en finsk kontroll och jorduggla 1.

Änder, vadare och måsfåglar fångades nattetid med nät eller håv och lampa vid några enstaka tillfällen, vilket gav bl.a. fågelstationens åttonde smådopping, den första smalnäbbade simsnäppan sedan 1976 och fyra svarttärnor. Några vadarburar utställda i Flommen gav vattenrall, småfläckig sumphöna och dvärgbeckasin (2). Här fångades också en skärpiplärka, vilket var den första sedan 1966 (!). Totalt har dock 67 skärpiplärkor märkts vid stationen bl.a. 37 ex år 1960 (Roos 1984).

Märkningen av boungar bjöd på en hel del spännande överraskningar. I ett spillkråkehål strax utanför stationen hittades häckande skogsduva och en unge ringmärktes (ny märkart för stationen). I en holk strax intill häckade kattuggla och här märktes tre ungar. Tre tornfalkpar på Näset producerade 14 ungar som alla ringmärktes.

Därtill gjordes "pilotförsök" att ringmärka skärfläckeungar vid Landgrens holme och 23 ungar fick ringar. Tankar föddes om ett mera målinriktat projekt inför kommande säsonger, kanske med färgmärkning.

Hussvalekolonin vid Fyren omfattade ca 25 par och hos dem som bodde i Göran Walinders konstgjorda holkar ringmärktes ungarna. Totalt märktes 77 ungar och hussvalan blev därmed säsongens talrikaste art i kategorin boungemärkning, följd av stare (55) och blåmes (42).

Totalt ringmärktes 374 flygga fåglar av 54 arter och 256 icke flygga fåglar av 14 arter utanför det standardiserade programmet.

LÅNGSIKTIGA ANTALSFÖRÄNDRINGAR

Den standardiserade fångstens värde som miljöövervakningsinstrument blir allt högre för varje år.

Serien av jämförbara data omfattar nu 32 år. I ett så långt tidsperspektiv blir förändringarna i de långsiktiga trenderna oftast små gentemot året innan. Således påverkas trenderna, speciellt hos tropikflyttare, starkt av den kraftiga minskningen kring 1990- talets början och tio av de totalt 17 signifikant minskande arterna i Tabell 5 är tropikflyttare. Man kan dock konstatera att signifikansnivåerna tenderar att sjunka, eftersom minskningen (åtminstone tillfälligt) har upphört. Några arter t.ex. trädpiplärka, härmsångare och grå flugsnappare är t.o.m. inte längre signifikant minskande. En långflyttande art (svarthätta) har fortsatt en signifikant ökande trend.

Bland kort- och medeldistansflyttare hittar vi fem (av totalt 6) arter som ökat signifikant under perioden. Det är lika många som i fjol. En skillnad är att järnsparven nu har en signifikant

Skogsduva (1 bounge märktes 2 juni) blev en ny märkart för fågelstationen. Foto: Andreas Wernersson.

TABELL 5
Trender, visade som korrelation (Spearmans Rangkorrelation) mellan säsongssumma och år för 48 arter vid Falsterbo höstarna 1980–2011. Som jämförelse har motsvarande resultat från 1990–2011 lagts till. Signifikansnivåer: ***=p<0.001, **=p<0.01, *=p<0.05.

Test result (Spearman's Rank Correlation)t of changes (trends) in ringing totals at Falsterbo, autumns 1980–2011. For comparison, corresponding results from 1990–2011 were added. Significance levels: ***=p<0.001, **=p<0.01, *=p<0.05, n.s.=not significant.

Signifikant ökande / Significantly increasing	1980-2011	Sign.	1990–2011	Sign.
Gärdsmyg Troglodytes troglodytes	+0,554	**	-0,123	
Koltrast Turdus merula	+0,684	***	+0,651	**
Taltrast Turdus philomelos	+0,399	*	+0,577	**
Svarthätta Sylvia atricapilla	+0,620	***	+0,400	
Gransångare Phylloscopus collybita	+0,764	***	+0,704	***
Brandkronad kungsfågel Regulus ingicapilla	+0,437	*	+0,154	
Ingen signifikant trend / No significant trend				
Göktyta <i>Jynx torquilla</i>	-0,158		+0,722	***
Trädpiplärka <i>Anthus trivialis</i>	-0,346		+0,561	**
Gulärla Motacilla flava FLO	-0,110		+0,305	
Rödhake Erithacus rubecula	+0,236		+0,290	
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	-0,170		+0,398	
Rödvingetrast Turdus iliacus	-0,009		+0,084	
Gräshoppsångare Locustella naevia FLO	+0,066		+0,315	
Sävsångare Acrocephalus schoenobaenus FLO	-0,005		-0,088	
Kärrsångare Acrocephalus palustris FLO	-0,145		+0,073	
Härmsångare Hippolais icterina	-0,229		+0,385	
Ärtsångare Sylvia curruca	-0,001		+0,363	
Törnsångare Sylvia communis	+0,267		+0,505	*
Grönsångare Phylloscopus sibilatrix	+0,078		+0,574	**
Kungsfågel Regulus regulus	-0,065		-0,321	
Grå flugsnappare Muscicapa striata	-0,240		+0,388	
Mindre flugsnappare Ficedula parva	-0,020		+0,240	
Blåmes Parus caeruleus	+0,185		+0,016	
Talgoxe <i>Parus major</i>	-0,170		-0,029	
Trädkrypare Certhia familiaris	+0,152		+0,166	
Pilfink Passer montanus	-0,344		-0,036	
Bofink Fringilla coelebs	+0,082		+0,002	
Bergfink Fringilla montifringilla	-0,196		-0,124	
Grönfink Carduelis chloris	-0,179		-0,139	
Grönsiska <i>Carduelis spinus</i>	+0,214		-0,186	
Domherre Pyrrhula pyrrhula	+0,034		+0,188	

FORTS.

negativ trend men pilfinken har det inte. Bådas korrelationskoefficienter balanserar kring gränsvärdet.

För att visa att förändringar är på gång jämför vi hela perioden med de senaste 22 åren (Tabell 5). Bland de signifikant ökande arterna i 32-årsserien är koltrast, taltrast och gransångare även signifikanta 1990-2010. Sedan 2010 har dessutom har göktyta (obs. litet material – skall tolkas försiktigt men en liknande tendens finns i Svensk Häckfågeltaxering, se Lindstöm m.fl. 2011), trädpiplärka och grönsångare tillkommit och i år har även törnsångaren en signifikant positiv trend. Antalet signifikant negativa trender

TABELL 5 - FORTS.

Signifikant minskande / Significantly decreasing	1980-2011	Sign.	1990–2011	Sign.
Backsvala Riparia riparia FLO	-0,565	***	+0,032	
Ladusvala Hirundo rustica FLO	-0,536	**	-0,064	
Ängspiplärka <i>Anthus pratensi</i> s	-0,568	***	-0,512	*
Sädesärla Motacilla alba FLO	-0,668	***	-0,470	*
Järnsparv <i>Prunella modularis</i>	-0,367	*	-0,007	
Näktergal <i>Luscinia luscinia</i>	-0,478	**	+0,200	
Buskskvätta Saxicola rubetra FLO	-0,415	*	+0,253	
Stenskvätta Oenanthe oenanthe	-0,804	***	-0,414	
Rörsångare Acrocephalus scirpaceus FLO	-0,433	*	-0,379	
Trädgårdssångare Sylvia borin	-0,373	*	+0,210	
Lövsångare Phylloscopus trochilus	-0,518	**	+0,196	
Svartvit flugsnappare Ficedula hypoleuca	-0,447	*	+0,274	
Törnskata <i>Lanius collurio</i>	-0,542	**	+0,153	
Gråsparv Passer domesticus	-0,765	***	-0,330	
Hämpling Carduelis cannabina	-0,573	***	-0,378	
Gulsparv Emberiza citrinella	-0,590	***	-0,312	
Sävsparv Emberiza schoeniclus	-0,924	***	-0,803	***
Antal arter med signifikanta positiva trender	6		7	
Antal arter med icke-signifikanta trender	25		38	
Antal arter med signifikanta negativa trender	17		3	

är endast tre i 22-årsserien (ängspiplärka, sädesärla och sävsparv).

De kvantitativa förändringarna (Tabell 6) är mycket stora hos många arter. Under höstarna på 1990- och 2000-talen (inkl. 2010–11) är exempelvis det totala antalet ringmärkta tropikflyttare 35 % respektive 39 % lägre än under 1980-talet.

Medelvärdena påverkas i vissa fall av extremt höga eller låga säsongssummor. Därför har vi också testat säsongssummorna under de tre decennierna mot varandra med ett t-test, som tar bort effekten av extremt höga eller låga summor och visar om det finns en signifikant kvantitativ skillnad, även om säsongssummorna är låga (Tabell 6). Oftast sammanfaller signifikanserna dock med de stora skillnaderna i medeltal.

Tio arter visar positiva antalsförändringar mellan 1980- och 1990-talen och hälften av dem är större än 50 %. Störst skillnad ses hos gärdsmyg som nästan tredubblat sitt antal och det är den enda som är signifikant. De övriga fyra med mer än 50 % ökning är alla m.el.m.

partiella flyttare eller invasionsarter: kungsfågel, blåmes, grönsiska och domherre.

Hos 19 av 36 arter med negativa antalsförändringar mellan 1980- och 1990-talen är minskningen av respektive medelvärde 50 % eller mer. Av de 36 är 21 arter tropikflyttare, vilket innebär att nästan samtliga svenska småfågelarter inom denna kategori gick tillbaka. Av totalt 18 arter med signifikanta negativa antalsskillnader är 13 tropikflyttare (Tabell 6). Av icke-tropikflyttare visar järnsparv, gråsparv, hämpling, gulsparv och sävsparv signifikanta negativa antalsskillnader.

Skillnaden är markant när man i stället ser på jämförelsen mellan 1990- och 2000-talen (inkl. 2010-11, Tabell 6). Här har 31 arter positiva skillnader, varav nio är större än 50%. Fem av de nio arterna är tropikflyttare: göktyta, trädpiplärka, härmsångare, grönsångare och grå flugsnappare. Tre av de ovanstående (göktyta, trädpiplärka och härmsångare) ingår också bland de sex arter vars förändringar är signifikanta. De övriga tre arterna med signifikant positiva skill-

TABELL 6

1990-99 mot 2000-11). Signifikansnivåer: *= p<0,05, **=p<0,01, ***=p<0,001. Artema är ordnade som i tabell 5 för lättare jämförelse. perioderna är statistiskt säkra, testades säsongssummorna med tvåsidigt t-test för olika varianser (1980–89 mot 1990–99 resp. Medeltalet ringmärkta fåglar per höst under perioderna 1980–89, 1990–99 och 2000–11. För att avgöra om skillnaderna mellan

between decades, the totals were tested with a two-tailed t-test for unequal variances (1980–89 vs 1990–99 and 1990-99 vs 2000–11). Average number of ringed birds during autumns 1980-89, 1990-99 and 2000-11 respectively. In order to find significant differences Significance levels: *=p<0.05, **=p<0.01, ***=p<0.001. Species are listed as in Table 5 to make comparison easier.

	1980–89	Sign.	-/+	1990–99	Sign.	-/+	2000–11
Signifikant ökande trender (Tabell 5) / Significantly increasing trends (Table 5)							
Gärdsmyg <i>Troglodytes troglodytes</i>	284	*	+	778			856
Koltrast Turdus merula	35			41	*	+	20
Taltrast <i>Turdus philomelos</i>	238			209	*	+	316
Svarthätta Sylvia atricapilla	82			108			155
Gransångare Phylloscopus collybita	100			135	*	+	263
Brandkronad kungsfågel Regulus ingicapilla	7			က			က
Ingen signifikant trend (Tabell 5) / No significant trend (Table 5)							
Göktyta <i>Jynx torquilla</i>	2	**	ı	-	*	+	2
Trädpiplärka <i>Anthus trivialis</i>	214	**	1	09	*	+	102
Gulärla Motacilla flava FLO	22			39			49
Järnsparv <i>Prunella modularis</i>	296	*	ı	207			216
Rödhake Erithacus rubecula	2271			2163			2772
Rödstjärt <i>Phoenicurus phoenicur</i> us	260	*	ı	133			165
Rödvingetrast <i>Turdus iliacus</i>	30			22			23
Gräshoppsångare Locustella naevia	4			4			4
Sävsångare Acrocephalus schoenobaenus FLO	287			645			554
Kärrsångare Acrocephalus palustris FLO	110			85			87
Härmsångare <i>Hippolais icterina</i>	63	*	ı	24	*	+	37
Ärtsångare Sylvia curruca	82			99			81
Törnsångare S <i>ylvia communis</i>	43			37			48
Grönsångare Phylloscopus sibilatrix	24	*	ı	16			25
Kungsfågel Regulus regulus	1622			2515			2746
Grå flugsnappare Muscicapa striata	96	*	ı	38			28

TABELL 6 - FORTS.

	1980–89	Sign.	- /+	1990–99	Sign.	-/+	2000–11
Ingen signifikant trend (Tabell 5) – Forts. / No significant trend (Table 5) – Continued Mindre flugsnappare Ficedula parva Blâmes Parus caeruleus Talgoxe Parus major Trädkrypare Certhia familiaris Bofink Fringilla coelebs Bergfink Fringilla montifringilla Grönflink Carduellis spinus Grönflink Carduellis spinus Domherre Pyrrhula	8 2578 669 22 201 69 100 463			5 4470 486 199 199 92 909 79			7 4600 532 39 210 39 83 528
Signifikant minskande trender (Tabell 5) / Significantly decreasing trends (Table 5) Backsvala Riparia riparia FLO Ladusvala Hirundo rustica FLO Angspiplärka Anthus pratensis Sädesäha Motacilla alba FLO Näktergal Luscinia Iuscinia Buskskvätta Saxicola rubetra FLO Stenskvätta Oenanthe oenanthe Rörsångare Acrocephalus scirpaceus FLO Trädgårdssångare Sylvia borin Lövsångare Phylloscopus trochilus Svartvit flugsnappare Ficedula hypoleuca Törnskata Lanius collurio Gråsparv Passer domesticus Plifink Passer montanus Hämpling Carduelis cannabina Gulsparv Emberiza schoeniclus	94 246 12 21 22 22 282 1932 184 30 30 30 137 77	*		21 10 10 20 82 20 4 123 739 70 739 84 84 84 84 84 84 84 84 84 84 84 84 84	*	I	51 64 75 75 75 75 75 75 75 75 75 75 75 75 75
Signifikant positiv skillnad Ej signifikant skillnad Signifikant negativ skillnad		29 18			9 17 1		

nader är koltrast, taltrast och gransångare.

Femton arter har negativa antalsförändringar mellan 1990- och 2000-talen (Tabell 6). Endast en art (sävsparv) har en signifikant negativ antalsskillnad och endast fyra arter (backsvala, stenskvätta, säv- och rörsångare) är tropikflyttare (21 i förra jämförelsen).

Fyra arter har minskat med mer än 50 % och tre med exakt 50 % medan övriga skillnader är mindre (Tabell 6). Några andra arter som fångas i allt lägre antal är t.ex. gråsparv, pilfink, hämpling och gulsparv.

Sammanfattningsvis visar trender och kvantitativa förändringar att den återhämtning hos flera arter av tropikflyttare, som vi noterat under 2000-talet verkar hålla i sig. Den är dock ännu bara i några fall statistiskt påvisbar och antalsmässigt ligger de flesta arter fortfarande långt under siffrorna från 1980-talet. Bland icke-tropikflyttare finns både några kraftigt ökande t.ex. gärdsmyg,

koltrast och gransångare och dito minskande arter t.ex. de ovan nämnda finkfåglarna under hela 32-årsperioden. Invasionsarter (t.ex. blåmes), ger sällan signifikans vare sig i trend- eller i antalstestet pga. av sitt oregelbundna uppträdande.

ATERFYND OCH KONTROLLER

Under 2011 inkom 99 återfynd av 93 olika fågelindivider, fördelade på 32 arter, dvs. en rödhake rapporterades tre gånger från Gibraltar Point, England (okt), en rörsångare två gånger från Landsjön, Småland (jun, jul), en grönsiska tre gånger från Litomysl, Tjeckien (feb-mar) och en annan grönsiska två gånger från Düsseldorf, Tyskland (mar). De talrikaste arterna var rörsångare och blåmes med 15 fynd vardera av 15 respektive 14 individer och grönsiska med tio fynd av sju individer. Sandlöpare och dvärgbeckasin blev nya återfyndsarter för stationen.

Merparten av fynden (63) var kontroller gjor-

Sävsparven visar en signifikant nedgång mellan 1990- och 2000-talen. Foto: P-G Bentz / Sturnus.se.

TABELL 7 Andelen återfynd (%) av fyra småfågelarter märkta vid Falsterbo där fyndorsaken är "Död efter att ha flugit emot glas" 1947–1979 resp. 1980–2011.

Percentage of recoveries of four passerine species ringed at Falsterbo where cause of death was "Recently dead after hitting glass" during 1947–1979.and 1980–2011 respectively.

Art / Species	1947–1979	1980–2011
Rödhake Erithacus rubecula	1 %	5 %
Lövsångare Phylloscopus trochilus	8 %	11 %
Koltrast Turdus merula	7 %	17 %
Kungsfågel Regulus regulus	7 %	10 %
Bofink Fringilla coelebs	0 %	21 %

da av andra ringmärkare. Nio fåglar hade etiketten "funnen död", sju dog efter kollision med glas och fem rapporterades skjutna. Denna fördelning sammanhänger förstås med att det huvudsakligen är småfåglar vi märker. Det är dock värt att notera att kategorin "död efter kollision med glas" tenderar att öka (Tabell 7). Tendensen är oroväckande, inte minst därför att glas numera ofta används alltmer på byggnader, där t.o.m. hela fasader kan vara av glas. En närmare studie av fenomenet verkar vara befogad.

Antalet främmande kontroller upp gick till 64 st. av 21 arter med blåmes (25) och rörsångare (12) som de talrikaste. Dessutom kontrollerades 66 fåglar av 16 arter, som vi själva märkt minst tre månader tidigare än kontrolldatum. Bland dessa var rörsångare (13), blåmes (10), stare (10) och hussvala (6) de talrikaste arterna. Några av de intressantare fynden kommenteras nedan.

Återfynd av fåglar märkta vid Falsterbo

Sandlöpare. Vårt första återfynd av denna fåtaligt märkta art (17 ex genom alla år) kom tack vare en färgringmärkt fågel, märkt vid Nabben i maj 2009. Den rapporterades avläst i fält tre gånger, varav två vid Prerow på tyska Östersjökusten (öster om Rostock) 14 oktober och 28 november 2009 samt 20–21 februari 2011 vid Gedser Odde i Danmark

Dvärgbeckasin. En av totalt 19 märkta dvärgbeckasiner, sköts 15 oktober 2010 vid franska kanalkusten strax söder om Calais. Fågeln var märkt vid Nabben 3 november 2009 och är

vårt första återfynd av dvärgbeckasin.

Gluttsnäppa. Vårt sjunde återfynd av gluttsnäppa och det första från Holland rapporterades 20 augusti 2011, då en adult fågel märkt vid Nabben 26 juli kontrollerades av holländska ringmärkare.

Blåmes. Vårt mest avlägsna blåmesfynd hittills är en fågel märkt vid Fyren 21 oktober 2010 och kontrollerad vid S:t Petersburg i Ryssland 25 oktober 2011, 1 193 km från Falsterbo. Det tidigare "avståndsrekordet" innehades av en blåmes återfunnen i Belgien och löd på 675 km.

Grönsiska. En ung hona uppehöll sig på samma plats (Litomysl, Tjeckien) under ca tre vinterveckor och fångades av ringmärkare tre gånger (18, 23 feb, 6 mar). Fyndet tillhör de östligaste vi har på kontinenten.

Domherre. En ung hane, märkt 7 november 2010, kontrollerades i maj i Norge vid Ringsaker ca 100 km norr om Oslo och 630 km från Falsterbo.

Främmande kontroller

Sparvuggla. En kontroll 15 oktober visade sig vara märkt på Harstö-Enskär i sörmländska skärgården 28 september. Det var vår första kontroll av sparvuggla.

Hornuggla. En kontroll 28 oktober var märkt vid Hangö i Finland 25 september 2009, andra främmande kontrollen av arten. Den första var märkt på Christiansö 1994 och kontrollerad 1996.

En tio år gammal rörsångare, märkt som ungfågel 22 juli 2001, kontrollerades vid Flommen 1 augusti. Foto: Mikael Arinder / Skånska Bilder.

Pärluggla. Två kontroller av fåglar märkta i Norge gjordes (1 resp. 14 okt). Märkdata har inte inkommit men sannolikt är de märkta i Trysil, där över 1 100 pärlugglor ringmärktes hösten 2010. Båda kontrollerna var 2k-fåglar. Gråsiska. En hona av rasen cabaret, märkt i Luxemburg 11 nov 2010, kontrollerades vid Fyren 5 juni. Avståndet är 799 km och därmed det största bland såväl återfynd som kontroller av gråsiska.

Egna kontroller

Vattenrall. En adult vattenrall gick in i en vadarbur i Flommen 10 september, på två dagar när precis ett år efter märkningen på samma plats. Förmodligen är det en fågel som häckar i vassen. En oväntad art bland egenkontroller. Rörsångare. En tio år gammal rörsångare märkt som ungfågel 22 juli 2001 kontrollerades vid Flommen 1 augusti 2011. Han var dessutom kontrollerad fem gånger tidigare (2002, 2003, 2004, 2005 och 2007), aldrig senare än

6 augusti, vilket klart tyder på att han tillhör Flommens häckande population.

TACK

I ringmärkningsarbetet deltog Per Andell, Christian Brinkman, Craig Brookes, Janne Dahlén, Natalie Destacamp, Sophie Ehnbom, André Julinder, Lennart Karlsson, Måns Karlsson, Arvid Löf, Björn Malmhagen, Rachel Muheim, Karin Persson, Sissel Sjöberg, Kaj Svahn, Andreas Wernersson samt en kader av tillfälliga medhjälpare.

Verksamheten finansierades genom anslag från Länsstyrelsen i Skåne, Olle Högstedts Stiftelse, Lunds Djurskyddsfond, Jonas Ellerstrand samt egna inkomster från guidning och försäljning. Därutöver har extra medel till verksamheten inkommit genom deltagande i "Animal Movement" ("Flexibility and constraints in animal movement patterns: ecology, evolution and annual cycles") ett samarbetsprojekt med bas vid Universitetet i Oslo.

Till alla och envar som bidragit till verksamheten riktas ett stort, varmt tack!

Personal m.fl. 2011

Stående fr.v.: Mette Karlssom, Lennart Karlsson, Karin Persson, Sophie Ehnbom, André Julinder, Björn Malmhagen, Christian Brinkmann, Craig Brookes, Andreas Wernersson, Ulrik Wallberg, P-G Bentz, Emil Lundahl (upplyft), Karolina Adolphson (med Ludvig A. på axlarna), Arvid Löf och Kaj Svahn.

Sittande fr.v.: Natalie Destacamp, Sissel Sjöberg och Lovisa Adolphson. Foto: Falsterbo Fågelstation.

REFERENSER

DOFs nyhetsbrev 2011-08-17. www.dof.dk

Hildén, O. 1982. Winter ecology and partial migration of the Goldcrest Regulus regulus in Finland. – Ornis Fennica 59: 99-122.

Karlsson, L., Ehnbom, S., Persson, K. & Walinder, G. 2002. Changes in numbers of migrating birds at Falsterbo, south Sweden, during 1980-99 as reflected by ringing totals. — Ornis Svecica 12: 113-138.

Karlsson, L. 2009. Pärluggleinvasionen vid Falsterbo hösten 2008. – Anser 48: 66-80.

Lindström, Å., Green, M. & Ottvall, R. 2011. Övervakning av fåglarnas populationsutveckling. – Årsrapport för 2010. Biologiska institutionen, Lunds universitet. Roos, G. 1984. Flyttning, övervintring och livslängd hos fåglar ringmärkta vid Falsterbo (1947–1980). – Anser, Suppl. 13. Lund.

SkOF. 2011. Fåglar i Skåne 2010. – Lund.

Søgaard Jørgensen, P., Fox, J., Afanasyev, V., Rahbek, C. & Alerstam. T. 2012. The annual cycle of a trans-equatorial Eurasian–African passerine migrant: different spatiotemporal strategies forautumn and spring migration. – Proc. R. Soc. B 279: 1008-1016.

Wenninger, T., Jansson, L. & Fransson, T. 2011. CES - Sverige 2011. – Ringinform 34: 26-34.

SUMMARY – Ringing at Falsterbo Bird Observatory 2011

Daily trapping and ringing of migrants (mainly passerines) was carried out at Falsterbo (55.23 N, 12.50 E), southern Sweden, during 2011. This was the 32nd year with standardised trapping at this site. Additionally, some trapping efforts were made in connection with special project etc. Annual and seasonal totals of all species are shown in Appendix along with averages for the standardised trapping seasons. All in all 15,744 birds of 110 species were ringed in 2011.

Most numerous were Willow Warbler (3,367), European Robin (2,599), Eurasian Reed Warbler (1,712), Blue Tit (929) and Sedge Warbler (781). Grey Heron, Stock Dove and Two-barred Crossbill were added to the list of ringed species, which thereby now includes 195 species (+ 2 hybrids). The relative absences of irruptive migrants combined with assumed high winter mortality among species wintering in Europe were two reasons for the low numbers. On the other hand long-distance migrants were ringed in relatively high numbers and the long-term negative population trends in these species seem to slowly change direction.

For detailed methods used in the standardised scheme, please see Karlsson et al. (2002). In the text below, averages refer to the 30-year average 1980–2009, unless stated otherwise.

Lighthouse garden 21 March-10 June

The total of the spring season was 3,678 birds of 53 species, which is 97 % of an average spring total (3,809), but the third highest during the 2000s. Most numerous were, as usual, Willow Warbler (1,204, slightly above average) and European Robin (1,073, slightly below average). Another six species (Hedge Accentor, Common Redstart, Lesser Whitethroat, Blackcap, Common Chiffchaff and Chaffinch) were also ringed in three-digit numbers, though all less than 200.

Abnormally high or low seasonal totals are listed in Table 1A and top-10 daily or seasonal

totals are shown in Table 1B. Rarely ringed birds are listed in Table 1C.

The ringing in spring season reflects how well the birds have survived the winter and for the fourth year in a row, several long-distance migrants showed relatively high numbers. Common Redstart, Icterine Warbler, Lesser Whitethroat, Whitethroat, Blackcap and Willow Warbler were all ringed in high numbers for the 2000s. Common Redstart, Icterine Warbler and Blackcap numbers were also higher than the long-term average (Tables 1A, 1B). On the contrary, Thrush Nightingale, Garden Warbler, Spotted and Pied Flycatcher were few.

Clearly visible is also the effect of the second harsh winter in a row on the numbers of medium and short distance migrants. Some of these species (Goldcrest being the most prominent), were ringed in numbers below average. On the other hand, Common Chiffchaff was continuing its positive trend.

Very favourable migration conditions at the turn of the month April–May caused a strong inflow of birds. It also meant that the first wave of long-distance migrants like Common Redstart, Blackcap, Willow Warbler and Pied Flycatcher arrived earlier than normal (Table 2). The highest daily totals of the season were also achieved during this period with a peak number of 329 birds (Willow Warbler 239, European Robin 39, Common Chiffchaff 19, in all 15 species), on 27 April.

Other long-distance migrants like Thrush Nightingale, Marsh Warbler, Spotted Flycatcher and Red-backed Shrike were arriving considerably later than normal. Except for Spotted Flycatcher, these species make a stopover in northern Kenya during spring migration to fuel up for the desert crossing ahead of them. In 2011 the stop-over period was longer due to the severe drought in the area, and that should be a major reason for the late arrivals of Thrush Nightingale, Marsh Warbler and Red-backed Shrike (Søgaard Jørgensen et al. 2012).

Lighthouse Garden 21 July-10 November

During autumn 7,620 birds of 58 species were ringed within the standardised program, the third lowest seasonal total ever and only about half the average. Most numerous were European Robin (1,546), Willow Warbler (1,527), Blue Tit (846), Goldcrest (376) and Winter Wren (367), i.e. three short- and medium-distance migrants, one long-distance migrant and one irruptive species.

Table 3A displays the variations of the seasonal totals in relation to the long-term averages. The low seasonal total is really emphasized by the fact, that four out of the five most numerous species are also found under "Low seasonal totals" in Table 3A. Table 3B shows some top-10 daily or seasonal totals in selected species. Rarely ringed birds are listed in Table 3C.

Several long-distance migrants were ringed in fairly high numbers (Tables 3A & B), which points to a fairly good breeding result. This is also confirmed by data from the Swedish CES-project (Wenninger m.fl. 2011). Shortor medium-distance migrants were generally ringed in numbers below average, although there were a few exceptions like Blackbird, Song Thrush and Common Chiffchaff (probably the most increasing passerine species in Sweden at present). Irruption species were almost absent.

The low numbers in medium/short-distance migrants were mainly caused by effects of the preceding harsh winter (small breeding populations), good food resources (lots of various seeds and relatively warm temperature made finches and tits stay inland). Additionally the exceptional number of days with strong winds at Falsterbo may have influenced the captures in a negative way.

The low seasonal totals were also reflected by the daily totals and there were no days with four-digit totals. Thus, the three highest daily totals were 640 on 1 October (European Robin 394, Common Chiffchaff 80, Song Thrush 68, in all 16 species), 559 on 13 October (Blue Tit 392, European Robin 56, in all 18 species) and 404

on 9 October (European Robin 113, Blue Tit 83, in all 24 species). There were also another 19 days with more than 100 ringed birds, however 14 of these did not exceed 200.

Among rarely ringed species (Table 3C) it should be pointed out that the Cuckoo was the first one ringed since 2007 and it is constantly becoming less frequent. The Yellow-browed Warbler on 9 November is the latest record at Falsterbo ever (median date 5 Oct). European Serins in autumn (12) have all been ringed from 1994 onwards and all have been first-year birds.

Flommen 21 July-30 september

A total of 3,816 birds of 43 species were ringed at Flommen within the standardised programme during 2011. This is about 90 % of an average seasonal total (4,258). Most numerous were Eurasian Reed Warbler (1,660), Sedge Warbler (781) and Willow Warbler (583). Reed Bunting (182) was the only other species ringed in a three-digit number.

Abnormally high or low seasonal totals are listed in Table 4A and top-10 daily or seasonal totals are shown in Table 4B. Rarely ringed birds are listed in Table 4C.

Yellow Wagtails were trapped already on the first days of the season which is very unusual. Since they had just started their post-juvenile moult, they should be offspring from local breeding pairs, which is confirmed by records in the breeding bird census on the peninsula in 2011.

Sedge Warbler was, relative to average the most numerous *Acrocephalus*-species, whilst Marsh and Reed Warbler totals were a bit below average. Common Chiffchaff got a very high total here too (cf. Lighthouse garden above). Willow Warbler should also, in a way, be included among "more numerous than normal" despite the fact that the total is below the average. On the other hand it is the third highest seasonal total since 1989 and the daily total 21 August 2011 (224) is the sixth highest at Flommen in all the 32 years.

Sand Martin and Barn Swallow were fewer than normal, at least partly as a consequence of the many windy days, which made them even more difficult to catch than they already are.

The highest daily total was 359 birds on 21 August (Willow Warbler 224, Eurasian Reed Warbler 65, Sedge Warbler 36, in all 15 species). There were 13 days with three-digit totals during the season and seven of these were from 13 to 22 August.

A new species, Grey Heron, was ringed on 1 August. In some mysterious way it had got its bill entangled in a net (!). Among Yellow Wagtails one bird showed some signs of a ssp. *flavissima* but was left undetermined as to subspecies.

Additional ringing

Outside the standardised programme some specially target-oriented ringing efforts were made. Among these were colour-ringing of breeding Stonechats on the Falsterbo peninsula, resulting in four adults and four juveniles ringed.

Owls were trapped during eleven nights in autumn. Bad weather probably influenced the number of efforts as well as the number of owls. Nevertheless, the final totals were: Tengmalm's Owl 55, Long-eared Owl 13, Pygmy Owl 3, Short-eared Owl 1 and Tawny Owl 1. Additionally two Tengmalm's Owls with Norwegian rings, one Long-eared Owl with a Finnish ring and one Pygmy Owl with a Swedish ring were controlled.

Some extra efforts with wader traps, mistnetting along the shores during night or paralysing birds with a lamp during stormy nights produced some odd records: Little Grebe, Spotted Crake, Jack Snipe, Red-necked Phalarope, Black Tern (4) and Rock Pipit (the first since 1966!).

Among nestlings House Martin became the most frequent species as 77 young were ringed in our specially designed nesting boxes, made by Göran Walinder. Three pairs of Common Kestrel produced 14 young, which were all

ringed. In Falsterbo park, chicks of Stock Dove (1, new ringed species) and Tawny Owl (3) were ringed.

Pilot efforts to ring Pied Avocet chicks were carried out (23 ringed) and may be resumed in a full scale efforts another year.

Long-term changes

The series of comparable data now consists of 32 years with standardized ringing. Due to the long period of time, few species change their trend from one year to the next.

For long-distance migrants, several species still show negative trends due to their major decline during the early 1990s. However, three species (Tree Pipit, Icterine Warbler and Spotted Flycatcher) do not show negative trends anymore. Among significantly increasing species, only one (at least partially) long-distance migrant, Blackcap, is found.

When comparing the last 22 years with the whole period (Table 5), only three species (Meadow Pipit, White Wagtail and Reed Bunting) are still significantly declining. Several species show a positive trend for the last 22 years, most likely an effect of the remarkably low numbers during the 1990s.

The changes of numbers between decades are shown in Table 6. When comparing the 1980s with the 1990s and the 1990s with the 2000s respectively, a rather distinct pattern can be found. Many species with negative differences in numbers between the first two decades have changed them into positive differences when comparing the 1990s with the 2000s.

All in all, the long-distance migrants seem to be recovering slowly from the low numbers during the 1990s, although it's only statistically proven in a few cases and the number of birds is still far below the numbers of the 1980s. Among medium- and short-distance some species like House Sparrow, Tree Sparrow, Common Linnet, Yellowhammer and Reed Bunting are declining, while others like Winter Wren, Blackbird and Common Chiffchaff are increasing. The

irruptive migrants are, due to their irregular appearance, not significantly increasing or decreasing.

Recoveries

In 2011, 99 recoveries of 32 species were reported, mostly Eurasian Reed Warbler (15) and Blue Tit (14). Sanderling and Jack Snipe were new recovery species. Additionally, 64 birds of 21 species ringed elsewhere were controlled at Falsterbo and again Blue Tit (25) and Eurasian Reed Warbler (12) were the most common species. Finally, 66 birds of 16 species ringed here were recaptured after at least three months (Blue Tit 13, Eurasian Reed Warbler 10, Common Starling 10, House Martin 6).

Most recoveries (63) were controls made by other ringers. Nine recoveries were labelled "found dead", seven died after collision with glass and five were shot. Certainly, the general distribution of recoveries depends on the ringed species but there are also some nonspecies-specific trends that deserve attention. Such a trend is the increasing number of birds killed after collision with glass (see examples in Table 7). Especially since glass is more and more frequently used on modern buildings, where even whole facades can be made of glass, this tendency should be subject to a closer investigation.

Comments on some recoveries/controls

Sanderling. Our first recovery (only 17 ringed) was a colour-marked bird ringed 9 May 2009 and then seen seen at Prerow (east of Rostock, Germany) 14 October and 28 November 2009 and again at Gedser Odde, Danmark, 20-21 February 2011.

Jack Snipe. One, of only 19 ringed, was shot on the French Channel coast near Calais 15 October 2010. It was ringed at Nabben 3 November 2009 and became a new recovery species.

Pygmy Owl. On 15 October a Pygmy Owl, ringed at Hartsö-Enskär 463 km NE of

Falsterbo 17 days earlier, was controlled at the Lighthouse. The first control ever of a Pygmy Owl ringed elsewhere.

Blue Tit. A Blue Tit ringed at the Lighthouse 21 October 2010 was controlled near S:t Petersburg, Russia 25 October 2011, 1,193 km from Falsterbo. This is by far the most distant recovery of a Blue Tit ringed at Falsterbo. The former "distance record" was 675 km.

Redpoll ssp. cabaret. A female ringed in Luxembourg 11 November 2010 was controlled at the Lighthouse 5 June. The distance, 799 km, is the largest among both recoveries and controls of this species at Falsterbo.

LENNART KARLSSON
Falsterbo Fågelstation
Fyren, Fyrvägen 35
SE-239 40 Falsterbo
falsterbo@skof.se

APPENDIX - RINGMÄRKNINGEN 2011

Antal ringmärkta fåglar vid Falsterbo 2011 fördelade på kategorier (standard- resp. övrig fångst) och lokaler. Mv = medelvärdet 1980–2009, som används som index=100 i trendberäkningar etc.

Numbers of ringed birds at Falsterbo 2011 divided into categories (standard trapping and others) and sites. Mv = average 1980–2009, used as index=100 in trend calculations etc.

			itandardis Standardiz					rigt ners	Totalt <i>Total</i>
	Fyr Lighth 21.3-	nouse	Fy i Lighth 21.7–		Flom Reed 21.7-	bed	Flygg Fledged	Pull Nestling:	S
	2011	Mv	2011	Mv	2011	Mv	2011	2011	2011
GRAVAND Tadorna tadorna	-	-	-	-	-	-	1	-	1
GRÄSAND Anas platyrhynchos	3	0	-	0	-	0	-	-	3
SMÅDOPPING Tachybaptus ruficollis	-	-	-	-	-	-	1	-	1
GRÅHÄGER Ardea cinerea	-	0	-	0	1	0	-	-	1
SPARVHÖK Accipiter nisus	1	1	51	30	3	1	2	-	57
TORNFALK Falco tinnunculus	-	-	-	-	-	-	-	14	14
VATTENRALL Rallus aquaticus	-	0	-	0	2	1	1	-	3
SMÅFLÄCKIG SUMPHÖNA Porzana porzana	-	-	-	-	-	-	1	-	1
SKÄRFLÄCKA Recurvirostra avosetta	-	-	-	-	-	-	-	23	23
STÖRRE STRANDPIPARE Charadrius hiaticula	-	-	-	-	-	-	2	-	2
BRUSHANE Philomachus pugnax	-	-	-	-	-	-	1	-	1
DVÄRGBECKASIN Lymnocryptes minimus	-	0	-	0	1	0	2	-	3
STORSPOV Numenius arquata	-	-	-	-	-	-	2	-	2
GLUTTSNÄPPA Tringa nebularia	-	-	-	-	-	-	2	-	2
DRILLSNÄPPA Actitis hypoleucos	-	-	-	-	-	-	20	-	20
ROSKARL Arenaria interpres	-	-	-	-	-	-	1	-	1
SMALNÄBBAD SIMSNÄPPA Phalaropus lobatus	-	-	-	-	-	-	1	-	1
FISKMÅS Larus canus	-	-	-	-	-	-	-	2	2
FISKTÄRNA Sterna hirundo	-	-	-	-	-	_	29 4	-	29 4
SILVERTÄRNA Sterna paradisaea SMÅTÄRNA Sterna albifrons	-	-	-	-	-	_	2	-	2
SVARTTÄRNA Chlidonias niger	-	-	-	-	-	-	4	-	4
SKOGSDUVA Columba oenas	-	-	-	-	_	-	4	1	1
GÖK Cuculus canorus	-	0	1	1	_	0	_	-	1
SPARVUGGLA Glaucidium passerinum	-	U	'	'	-	U	3	_	3
KATTUGGLA Strix aluco		-		-	_	-	1	3	4
HORNUGGLA Asio otus	2	0		0	_	0	13	-	15
KATTUGGLA Strix aluco	-	-	_	-	_	-	1	3	4
HORNUGGLA Asio otus	2	0	_	0	_	0	13	-	15
JORDUGGLA Asio flammeus	-	-	_	-	_	-	1	_	1
PÄRLUGGLA Aegolius funereus	_	0	2	0	_	0	53	_	55
NATTSKÄRRA Caprimulgus europaeus	_	0	1	Ö	_	0	-	_	1
TORNSEGLARE Apus apus	_	-		-	_	-	1	_	1
GÖKTYTA Jynx torquilla	_	2	3	2	_	1	1	_	4
STÖRRE HACKSPETT Dendrocopos major	1	1	-	9	_	0	_	_	1
SÅNGLÄRKA Alauda arvensis	_	-	_	_	_	_	1	_	1
BACKSVALA Riparia riparia	-	0	_	2	15	43	_	-	15
LADUSVALA Hirundo rustica	6	2	_	4	68	140	_	5	79
HUSSVALA Delichon urbicum	35	1	3	4	-	10	7	77	122
TRÄDPIPLÄRKA Anthus trivialis	5	9	76	125	27	25	12	-	120
ÄNGSPIPLÄRKA Anthus pratensis	-	1	3	8	1	2	9	-	13
SKÄRPIPLÄRKA Anthus petrosus	-	-	-	-	-	-	1	-	1
GULÄRLA Motacilla flava	-	1	1	4	78	48	-	-	79
FORSÄRLA Motacilla cinerea	-	0	-	0	1	0	-	-	1
SÄDESÄRLA Motacilla alba	13	11	17	22	1	12	1	4	36
GÄRDSMYG Troglodytes troglodytes	55	75	367	663	10	40	-	-	432

APPENDIX - RINGMÄRKNINGEN 2011 - FORTS.

		;	Standardis Standardiz					rigt ners	Totalt Total
	Light	ren house -10.6	Light	ren house -10.11		men d bed -30.9	Flygg Fledged	Pull Nestling	S
	2011	Mv	2011	Mv	2011	Mv	2011	2011	2011
JÄRNSPARV Prunella modularis	117	157	176	237	35	54	5	-	333
RODHAKE Erithacus rubecula NÄKTERGAL Luscinia luscinia	1012 5	1073	1546	2435 5	37	75 1	4 1	-	2599 9
BLÅHAKE Luscinia svecica	-	3	-	0	3	1	1	_	4
SVART RÖDSTJÄRT Phoenicurus ochruros	9	8	4	5	-	0	-	_	13
RÖDSTJÄRT Phoenicurus phoenicurus	123	100	254	182	8	6	2	-	387
BUSKSKVÄTTA Saxicola rubetra	-	5	4	9	54	51	-	-	58
SVARTHAKAD BUSKSKVÄTTA Saxicola torquatus	-	-	-	-	-	-	8	-	8
STENSKVÄTTA Oenanthe oenanthe	-	3	5	9	7	5	1	-	13
RINGTRAST Turdus torquatus	1	0	- 04	0	-	0	-	-	1
KOLTRAST Turdus merula BJÖRKTRAST Turdus pilaris	41 4	58 4	64 4	47 4	-	0	-	5	105 13
TALTRAST Turdus philomelos	45	49	308	251	-	2	4	-	357
RÖDVINGETRAST Turdus iliacus	11	7	29	25	_	0	-	_	40
DUBBELTRAST Turdus viscivorus	-	0	1	0	-	Ō	-	-	1
GRÄSHOPPSÅNGARE Locustella naevia	-	1	-	2	4	4	-	-	4
SÄVSÅNGARE Acrocephalus schoenobaenus	-	1	-	1	781	588	-	-	781
KÄRRSÅNGARE Acrocephalus palustris	8	12	4	3	76	92	-	-	88
RÖRSÅNGARE Acrocephalus scirpaceus	16	25	36	19	1660		-	-	1712
TRASTSÅNGARE Acrocephalus arundinaceus HÄRMSÅNGARE Hippolais icterina	-	0	-	0	3 4	2	-	-	3
HÖKSÅNGARE Sylvia nisoria	47	32 0	63 1	40 0	4	2	1 1	-	115 2
ÄRTSÅNGARE Sylvia curruca	101	107	92	75	1	5	-	_	194
TÖRNSÅNGARE Sylvia communis	67	64	92	40	22	34	1	_	182
TRÄDGÅRDSSÅNGARE Sylvia borin	30	55	183	173	3	4	-	-	216
SVARTHÄTTA Sylvia atricapilla	140	55	129	110	1	3	9	-	279
KUNGSFÅGELSÅNGARE Phylloscopus proregulus	-	0	1	1	-	0	-	-	1
TAIGASÅNGARE Phylloscopus inornatus	_	0	1	1	-	0	-	-	1
GRÖNSÅNGARE Phylloscopus sibilatrix	5	3	45	21	2	1	-	-	52
GRANSÅNGARE Phylloscopus collybita LÖVSÅNGARE Phylloscopus trochilus	171	64 1204	331	154 1111	70 583	14 628	6	-	572 3367
KUNGSFÅGEL Regulus regulus	1251 29	192		2418	505	6	-	-	405
BRANDKRONAD KUNGSFÅGEL R. ignicapilla	4	3	-	2	_	0	_	_	4
GRÅ FLUGSNAPPARE Muscicapa striata	9	19	97	62	2	2	1	_	109
MINDRE FLUGSNAPPARE Ficedula parva	3	2	4	6	-	0	-	-	7
SVARTVIT FLUGSNAPPARE Ficedula hypoleuca	18	37	105	112	2	3	-	6	131
STJÄRTMES Aegithalos caudatus	4	1	-	33	-	0	-	-	4
SVARTMES Parus ater	-	1	1	70	-	0	-	- 10	1
BLÅMES Parus caeruleus TALGOXE Parus major	13 41	16 35	188	3987 571	14 2	80 2	14 30	42 18	929 279
TRÄDKRYPARE Certhia familiaris	2	2	7	26	_	0	1	10	10
PUNGMES Remiz pendulinus	-	0	-	0	10	18	-	_	10
TÖRNSKATA Lanius collurio	6	18	14	17	8	8	1	_	29
VARFÅGEL Lanius excubitor	-	0	1	1	-	0	-	-	1
NÖTSKRIKA Garrulus glandarius	1	0	-	67	-	0	-	-	1
SKATA Pica pica	1	0	4	2	-	0	-	-	5
STARE Sturnus vulgaris	16	17	1	13	1	4	1	55	74
PILFINK Passer montanus	3	1	25	71	-	1	-	-	28
BOFINK Fringilla coelebs BERGFINK Fringilla montifringilla	108 2	105 5	89 12	201 50	4	1	5 -	-	206 14
GULHÄMPLING Serinus serinus	1	0	2	0	-	0	-	-	3
GRÖNFINK Carduelis chloris	34	31	60	91	1	2	_	_	95

APPENDIX - RINGMÄRKNINGEN 2011 - FORTS.

			tandardise Standardize		_			Ovrigt Others	
	Lightl	ren house -10.6	Fyr <i>Lighth</i> 21.7–1	ouse	Ree	nmen d bed -30.9	Flygg Fledged	Pull Nestling	S
	2011	Mv	2011	Mv	2011	Mv	2011	2011	2011
STEGLITS Carduelis carduelis GRÖNSISKA Carduelis spinus	8 2	2 67	- 74	2 590	- 26	0 57	-	-	8 102
HÄMPLING Carduelis cannabina GRÅSISKA Carduelis flammea BÄNDELKORSNÄBB Loxia leucoptera	17 9 -	16 4 -	216 -	6 36 -	2 - -	0 1 -	- - 1	-	19 225 1
ROSENFINK Carpodacus erythrinus DOMHERRE Pyrrhula pyrrhula	1 3	2 5	- 53	1 60	-	1	-	-	1 56
STENKNÄCK Coccothraustes coccothraustes GULSPARV Emberiza citrinella SÄVSPARV Emberiza schoeniclus	1 - 17	1 3 10	13 4	0 42 24	- - 182	0 0 212	-	-	1 13 203
SUMMA Arter	3678 55	3809	7620 1 58	4424	3816 43	4258	374 54	256 14	15744 110

Sofia Winroth med en ung gråhäger, ny märkart för fågelstationen. Flommen 1 augusti. Foto: Björn Malmhagen.